

ГРОЗДАНА.

Много работы мисль, учителко. Най-напрѣдъ си мисль че азъ съмъ работила като князь Недѣлко; азъ съмъ избрала лъжливъ-Славъ за истиннъ-Славъ. Азъ вѣрвахъ, че щъ ся ушъ почитамъ чрѣзъ наукѣтъ ми, а не знаехъ че щъ бѣдъ омразнъ, ако съврѣменно не быхъ была добра. Мисль още, че князь Драганъ прилича на великий Петръ императорътъ на цѣлъ Русіѣ, комуто съмъ чела исторіѣтъ.

УЧИТЕЛКА.

И туй сичко не добра мысль, драга моя Господично, глѣдайте чеда мои, ный сички обычае да ся похваляваме, ще ся рѣче, че сме ся залибили на *Истиннъ-Славъ*, което не нѣщо най-добро. Но трѣбва добрѣ да помните туй, което ви съмъ казала много пѣти, па и сега щъ ви го повторѣ: Хората не ны почитать заради парытъ ни, заради хубавытъ ни дрѣхы, нито за нашытъ чинове, но само за любовьтъ на нашѣтъ добродѣтель. Нека прочее работимъ за да ставемъ благодѣтели, мои сладкы чеда! по-нуждно отъ туй нема, ни на този, ни на нози свѣтъ. Хайде, Елено кажете ни исторіѣтъ си.

ЕЛЕНА.

Между Симовытъ дѣца имаше, много врѣме прѣди потопа, единъ человекъ, който ся наричаше Авраамъ. Той много обычаше дедо Господа, а и Богъ сжщо обычаше него. Той отиде да обитава въ еднѣ странѣ, която ся наричаше Ханаанъ съ женѣтъ си Сара и съ сестриния си сынъ Лота. Богъ му бѣше за повѣдалъ да отиде въ тази странѣ, и му ся бѣше обѣщаль да го направи баща на единъ голѣмъ на-